

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at da Jernbaneselskabet, som tidligere havde antaget samme Controlleur paa Selskabets Begne, som den, der var Controlleur paa Statens Begne, fandt sig mindre tilfreds med denne Control, og at Foretagendet vilde fremmes, naar der blev tilkaldt en Mand, som var almindelig bekendt for sin specielle Dygtighed i Sagen, nemlig den Mand, der selv havde forestaaet Bygningen af hele Lybecker-Büchner-Jernbanen, nemlig Vandbygningsdirecteuren i Hertzugdømmerne, saa vilde Regjeringen ikke modsætte sig denne Forandring, og Regjeringen svarede da Selskabet, at det kunde gjøre det, men det maatte selv overtage de dermed forbundne Omkostninger. Herpaa gif Selskabet ogsaa ind, men det vilste sig, at det var meget kostbare Forretninger; det koster nemlig for eet Aar omtrent 6—8000 Rd. at faae dem udførte, men dertil kommer nu fremdeles, og det er dette, hvormom der er Tale ved Forhandlingen af nærværende Forslag, at der skal gjøres Udvei til Penge for imidlertid at faae Vandbygningsdirecteurs-Forretningerne i Holfsteen besørge, thi han kunde ikke gaae ind paa andre Vilkaar, end at han havde sin Indtægt her som Nettoindtægt. Regjeringen lod ogsaa Selskabet her tilkjendegive, at det selv maatte afholde de Udgifter, der vare forbundne med at faae de nævnte Forretninger besørge, og herpaa gif Selskabet ogsaa ind, dog forbeholdende sig senere at søge et Bidrag hertil, og da det vilste sig, at disse Udgifter ligeledes løb op til Mere, end man oprindeligt havde troet, meente Selskabet, at det var billigt, at Regjeringen kom det til Hjælp i denne Henseende, saameget mere, som den selv indirecte ogsaa har Gavn af Selskabets Controlleurs Virksomhed, men Regjeringen har naturligtviis ikke kunnet gjøre det paa anden Maade, end ved at bringe Spørgsmaalet for Rigsdagen, og Jernbanedirecteuren har ogsaa specielt opfordret dertil, og udtalt den Forventning, at Rigsdagen vilde finde dette Forlangende billigt. Hvorvidt dette nu vil blive Tilfældet, skal jeg henstille til den ærede Forsamling.

M. Sager: Efter hvad den ærede Minister har yttret, er det altsaa klart, at Jernbaneselskabet har anseet det for at være i sin egen Interesse at antage og betale denne Mand, og det maa altsaa selv paatage sig de Udgifter, der blive en Folge af, at han udfører dets Arbejde. Jeg troer derfor, at man ganske rolig kan overlade Jernbaneselskabet at afholde denne Udgift; der er jo Mange, og jeg hører til dem, der ere i den Troe, at dette Selskab har gjort en ganske overordentlig god Gavn, men at det ikke meget nøiagtigt har opfyldt sin Contract, idetmindste ikke med Hensyn til Tiden, og jeg finder altsaa ikke for mit Vedkommende nogen Anledning til at bevilge dem denne Gave af 650 Rd.

Bregendahl: Ja, hvorvidt det sjællandske Jernbaneselskab har opfyldt sin Contract eller ikke, paa en fyldestgjørende Maade, derom skal jeg ikke tillade at udtale mig; men, forsaavidt den sidste ærede Taler yttrede, at Selskabet ikke har opfyldt sin Contract med Hensyn til Tiden, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at Skylden dertil ved nærmere Undersøgelse neppe vil findes at være hos Jernbaneselskabet. Man kan jo vel sige, at der i denne Post er Tale om en Gave til Jernbaneselskabet; men det er dog kun i en meget uegentlig Forstand, at man kan sige det, eftersom denne Udgift er en Folge af den Overenskomst, som Regjeringen har fundet det i sin Interesse at gaae ind paa, og Selskabet er gaaet ind derpaa under den Forudsætning, at Regjeringen forelægger Sagen for Rigsdagen, og at denne gaaer ind derpaa. Jeg troer i det Hele taget ikke, at det er rigtigt, at man tvinger Regjeringen til at være, om jeg saa maa sige, altsor karrig ved saadanne Contractsforhold; der er saa ofte Leilighed for Regjeringen til at komme til at staae i saadanne Forhold, og jeg troer, at det er i Statskassens Interesse, at Regjeringen sættes istand til at handle saaledes, som enhver privat Mand vilde handle under lignende Forhold. Udgiften, som her omhandles er jo foranlediget ved den Control, som Selskabet og Regjeringen have at udøve med Entreprenurerne; men dette er imidlertid saa personlige Forhold, at jeg ikke vil bli